

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági — hetilap Megjelenik minden vasárnap.

A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” és a „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KOZLÖNYE.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona.
Negyedévre: 2 korona.
Egyes szám ára: 20 fillér.

Felelős szerkesztő: **JÜNKER ELEK.**
Főmunkatárs: **ENGL GUIDÓ ISTVÁN.**

KIADÓHIVATAL:

Vágó Gyula könyvsajtója,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
A hirdetéseket jutányosan számítjuk.

A zónadijszabás reformja.

Csurgó, aug. 23.

(§§.) A magyar vasutügynek, a mely a vasutak történetében mindenha diszes helyet foglalt el, egyik legeredetibb és leggeniálisabb kezdeményezése a zónadijszabás volt. A hatalmas koncepciók embere, Baross, e merész tervével, a régi kilométeres, és meglehetősen drága személyszállítással szemben, szinte szédítően olcsóvá tette az utazást, méltán aratta a külföld bámulatát. A zóna azóta beigazolta a mélyen látó államférfiu várakozását, mert míg egyrészt, az utazást közdévedeltette, a hatalmas méretekben megnövekedett személyforgalom, a vasutintézetre magára anyagi előnyökkel, nagyobb bevétellel járt.

A Zóna ilyen formán, mint közkedvelt intézmény, átment a köztudatba sőt, mint különösen magyar kezdemény úgy szólván nemzeti hiúságunkhoz forrott.

Nem esoda hát, ha a közérdek, a maga tekinteteit látja sértve, és hajlandó minden, bár csak legkisebb reformjaiban is a zónának, a vasuti vezetés „szükmarku fiskálismusának” mérényletét látni, és minden változást úgy tekinteni, mint a nagy közgazda örökének hűtlen elheredálását.

Pedig a zóna is, mint minden emberi intézmény, nem születhetett meg teljes tökéletesen, hanem míg az alap elv, az olcsó utazás, idők eredményeivel igazoltta lett, addig ugyanaz a tapasztalat megmutatta, hogy részleteiben kiegészítésre, javításra, reformra szorul. Így szenvedett némi változást már 1896-ban, a mikor a szomszédos forgalom, kettőről három szakaszra egészített ki, és a nagyobb távolságokban az első és másod osztályu díjak felemeltettek.

Azóta is minden untalan felmerült a zóna megjavításának szüksége és hirt, míg úgy látszik ujabban a megvalósulás stadiumába jutott és ha a jelek nem csalnak, már januárban életbe is lép.

Az újabb javításra, az a tapasztalat vezetett, hogy a nagy távolságok forgalma minden emelkedés dacára, nem járt jövedelem szaporulattal, sőt ez a forgalom határozott veszte-eggel záródott. A XIV. vonalszakasz, mindig leggyengébb oldala volt különben is a zónadijszabásnak, részint azért mert innen már óriási távolságokra megszünt a szakaszos beosztás, és az utas ugyszólván ingyen tette meg az utat, ami a szolgáltatás és ellenszolgáltatás elvével ellenkezett, részint pedig, mert visszatelesek meggatása végett ezen jegyeknél az ut-megszakást ki kellett zarni.

A reform is éppen ebből indul ki és legfőképpen ezen forgalomra szorul.

E szerint az új zónánál, a XIV. vonalszakasz, csak 300 kilométerig tartana *) és még két zónával egészítették ki. A XV. vonalszakasz, 301—400 kilométerig, míg a XVI. a 401 kilométeren felüli távolságokra terjedne ki. A díj zónánként a harmadik osztályban egy-egy, a másodikban kettő-kettő, az elsőben pedig három-három kor-val növekednek, úgy, hogy a legdrágább, jelenleg 8 koronás harmadik osztályos személyvonatu jegy, ezután tíz korona volna.

Igy hát látszik, hogy a tervezett reform, bár határozott díjemeléssel jár emez még sem oly nagy, hogy ettől a zóna dijszabás olcsóságát felteni kellene. Az olcsó szállítás forgalom-tápláló ereje amugyis közismert igazsággá lett már, hogy ismét drága dijszabásra visszatérni, a forgalom megtörésének veszélyével járna annál inkább mert a korszellem maga is az olcsó közlekedés felé tendal.

Felteni csak akkor volna ok, ha a vasutintézetek ismét a kilométeres dijszabásra térnének vissza és ilyen alapon emelnék a szállítási díjakat

E díjemelés fejében az utas azonban oly előnyhöz jut, a mely bőségesen kárpótolja érte. Az új tervezet szerint,

*) Csurgó 271 kilométer.

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

STRÓFAK A HÉTRŐL.

Augusztusnak immár vége,
Beköszönt a nyárutó,
Itt van az ősz reménysége,
Hej, az idő gyors futó.

Elmult no lám a szep nyár is,
Oda fürdő, nyaralás.
Mevolt már az Anna-bál is,
Most hát itthon maradás!

Zene, kurhaus, eszplanádok,
Flirting, tennisz — nincsen már.
Hányszor gondolok reatok,
Értetek mi szörnyü kár.

Elkezdjük a régi munkát,
Meggzúnt a vakáció.
Nem eszünk már teát, sunkát,
Mint a kurás náció.

Jó gyomornak nem kell kura,
Legyen bármily eleség.
Ó, de mikor olyan gura:
Nincs itthon a feleség.

Szalmaözvegy, vagyok en is
S ez elismert régi jó.
Ám az megvigasztal mégis,
Hogy a számunk légió.

Koronában költögetjük
Az ebédet s vacsorát
S ha megürül, töltögetjük
A szomszedunk pojarát.

De a jó mód rövid már csak
S nehogy komolyan vegyed.
Megjönnek az eleltársak,
Mire itt lesz szent-Egyed

Nosza lesz is akkor vásár,
Aminó itt nem volt meg,
Rikácsol majd a sok satar,
Mint akinek háza ég.

Hemzseg a sok diák is már,
Megélenkül utca, tér,
Vásárfiát mindenki vár,
A sok holmi el sem fér,

Fürdünk is javában készül...
Zenegyület alakul...
Villamos fény egyre kekul
S el is alszik ravaszul...

Minden hóban nagyvásár lesz...
Lengyárunk már készen áll...
Csokonai — szoborra lesz...
Lányiskolánk jubilál...

Sok a pénzmag, nyilnak boltok...
Színészeknek jól megyen...
Ha a magyar most sem boldog,
Csurgón hát még mi legyen?

Lantos I.

Régi melodia.

— a „Csurgó és Vidéke” számára írta —

Erzsike.

Szegényes szoba nyitott ablakan elmélázva nézi Klára a csillagos eget.

Nézi, hosszan nézi azt a két csillagot, a melyek közül az egyik oly ragyogó, a másik oly bágyadt feuynevei pislog.

S im az a pisló csillag hirtelen lefut az égről, hosszu tüzes sávot hagyva maga után...

Hideg, dermesztő borzadály fut át a szép fiatal leány egész lényén, éjfékete szemébe egy nehéz könnyesepp lopózik és elhaló hangon susogja magában: „Legyen hát, ha Isten is úgy akarja.”

Aztán kebleből elővesz egy oly jól ismert, oly sokszor elolvasott levelett. Rövid az egész Csak enyit tartalmaz: „Boldogok úgy sem lehetünk, váljunk hát el barátságban.”

Oh! Hát ez a férühűség, ez a becsület? Hát ez a bálvány, kiért elhagyta anyja házat, a kiért magára vont a apja átkát s a világ megvetését.

Oh mily szerencsétlen teremtesen Istennek a nők. Hisznek a férfi edesgető szavának, hogy aztán csalódjának, S még gyűlölni, megvetni sem tudják azt, kit egyszer igazán szerettek.

az, egyszeri megszakítás az összes viszonylatokra megengedett lesz, ha csak (ez itt a bökkenő) újabb tapasztalatok e téren, miként a multakban is, e kedvezmény beszüntetését nem fogják szükségessé tenni.

Csurgót illetőleg minden a réginitől marad. Sőt ezután meg is szakíthatjuk az utazást.

Nobis pro nobis.*)

Vezércikk mar volt e b. lapban arról, miről egyikről megemlékezni akarok úgy „hegedű-szó“-ban, ha a kedves Szerkesztő úr cél- és időszertűnek találja egyik szám rovatát ezzel megtölteni; a többi között jusszon ennek is egy kicsi hely; jó lesz nyári altató olvasmányának, a mint alszik sok minden, kinek s minék ebren kellene lenni.

Ritka kis város ez a mi városunk! Van ennek sok-sok mindene.

Igazán felette áll sok, még egyszer aunyi lakossága, vidéki helynek; kellemes itt az élet; az ám annyira, hogy sokan (nem azért ám, mintha nem volna pénzünk) el se megyünk nyaralni, hanem itt rójuk dél előtt a főgimnáziumi parkot, estve a városit. Az első kellemes, több elragadó „kilátás“-val a horvát-testvérek bérére, az utolsó állandóan száradó széna-illattal kedveskedik. Néha dallal is, ezt majdnem elfeledtem. De hát hát mégis akad, van itt is, ott is egy kis baj, a minék nem lenne épen muszáj lennie. Egyik: szeretném látni az utcák végén egy táblán, az ég bármely tájéka felől jöven be a városba: „A koldulás és kéregetés szigorúan tilos.“ Az utóbbit tán „háziass“-nak is lehetne nevezni. Vándor (pardon: inkább kóborló) népség űzi ezt. Némely napon, mintha előre kitervelt ostromot hajtanának végre, úgy váltják fel egymást az udvarokon.

No bizony, érdemes is ilyen kicsiny dologért tollat fogni, ilyen sok betűt leírni, aztán kiszedni, nyomda-festéket fogasztani, gépet koptatni, inat, legényt farasztani, gazdát „kiadás“-ra kényszeríteni. Türelem, egy kicsi türelem, kérem a kegyes olvasót s a mindek-áron ellentmondót! Érdemes a, az a koldulás olyan sok-sokféle körülmény-jel, hogy időbe kerül leírni s el se lehet egy könnyen képzelni, ha csak nyomtatásban nem látja az ember „színről-színre“.

Félek a „szombat“-tól. Az ajtó restel-lem bezárni, de meg igaz is: nem keresz-

* Szivesen nyitunk tért e mozaikszerű cikksorozatnak, mely közérdekű helyi dolgokkal foglalkozik. Cikkiro, mint társadalmunk egyik régi, érdemes tagja találon jellemzi bennük közállapotainkat. Szerk.

De hisz a halál jóvá tehet mindent. Begyógyítja a sajnó sebet, melyet az imá-dott férfi hűtlensége dőfött a szíven.

Ilyen a sors! Ahg kezdődik a mosolygó tavasz, ahg hogy előcsalta a játszi napsugár szerény ibolyáit, ahg zendül meg a zöldelő erdőben a madarak vidám kórusa, már is itt a tél fagyasztó hidege s a valóság rideg érintése, egyetlen esapással zuzza szét az álomképet, rombadönti az oltárt, mely előtt sziveink áldoztak.

S mi marad az életből?

Bánat, csalódás, keserű emlék, megtört szív.

De hát legyen meg! Legyen az a pislac csillag, mely lefutott, az enyém; az övé pedig ragyogjon soká, örökre, zavartalan fény-nyel, szillogó ragyogással

És aztán egy csillaggal kevesebb az égben — egy lelekkel több az égben.

Több év mult el azóta. Nehéz, küzdelmes évek.

A kis falu néma utcáján, egy szép nyári estén fáradt vándor igyekszik tova. Tétovázva halad. Rég volt már itt, nem ismeri jól az utat.

De a szíve az megmondja, merre kell mennie.

A lanyha szellő kísérteties zugással rázza a fák levelét, a vándor a temetőbe siet s megáll egy beroskadt sir előtt. Egy pillanat alatt annyi érzés támadja meg szívet, hogy majd

tényi dolog az. Hát nem zárom be. Vakáció van! Egy kicsit tovább nyújtózkodom, pihengetek; egyszerűsok: „Könyörgöm alás-san“ — hangzik az ismeretes, szivindító alamizsna-keres szava. Kinezek az ajtón, senki keze. Egyik a kertben, a cseléd vi- zert a kúton: hát mi lesz ezzel a szegény-nyel? Ha sokáig kell várnia, mikor járja végig a sok kegyes szívet? Mosdom. Ismét hang! Olvasgatni kezdek. Ujra könyörgés! Ez így megyen egész dél előtt. Egyiknek ezt, ma- sikknak azt a munkát kell a háznál felbe- szakítani, a mint jönnek a szegények „szep- rend“-del egymás után. Igaz: van érte „ál- dás“. Néha szinte szégyenlem: annyi sok „ezer-annyt“ kívánnak, ha 2 filleres van kéznél. De hát — könyörgöm — megesik az a leggondosabb házi asszonyval is, hogy nem látja el elegendő-képen a „szegény- tárcát“: akkor mit csináljon? Egy kis da- rabka kenyér, hagyma, ugorka stb. tán van kéznél, adnak azt. No akkor miféle dör- mögés van, azt írás- és nyomtatás nélkül is tudja, a ki somogyban született vagy élt. Akkor az a köszönet!

Próbálunk könnyíteni a dolgon. Ne kelljen minden szombaton aggságozkodni, kiadjuk előre vagy úgy négy hetre: „hát jöjjenek — teszem — minden hónap első szombatján, kikapják a gázsit: 4—5 két filleret. Ez is baj! Hatha beteg épen akkor valamelyik szegény? Vagy az is megtörténhetik, hogy feledékenységéből betéved s újra kér: kész a boszankodás, pirongatás. Így lesz egy bajból több.

Van aztán még több körülménye is ennek a házi-házra való járásnak. Ellene mond ennek sokszó a közegeszseg-ügy, a jó-izlés, a szép- és erkölcsi érzés. Nem aka- rom, hogy félre értsenek. Nem tartom én megvetendőnek, utálandónak a nyomorúságot, a szegénységet általában. Nem mondom kö- nyörtelen szívvel: „miért jutottak arra a sorsra.“ Inkább vegetlen szánalom fog el, valahányszor látom a nyomort. De hát nem kénytelen egyik — s másik szegény néha nyavalyájával menni, hogy éhen ne vesszen? Nyavalyával, melylyel tan el kellene külö- níteni. Megtörténhetik. Nem szégyen továbbá a „foltos“ ruha; de se a jó izlés, — se a szép érzéssel nem egyeztethető össze, hogy „rongyokban“ s hozzá „tisztátalan, ki nem mosott“ ruhában járja egyik s másik végig a házakat. Végre, mivel igaz marad: a szep- mermes koldusnak turesen marad a tarisz- nyája“ —, nem megtörténik, hogy van, a ki jobban rá lenne utalva, mint az, a ki hordja a „biletet, de a „szemerem-éret“-e nem engedi, hogy nyomorúságát piacra vigye, s nyomorog jobban a hazaló kéregetőnél.

megszakad azok sulya alatt, aztán zokogva borul le a sir mellé:

„Itt vagyok, megjöttem, hogy számot adjak neked, hogy irgalmat esdekelyek tőled. Hisz nem váltunk mi el, ott voltál velem mindig, ott maradtál te mellettem mindenütt. De az a halvány arc, az a néma ajak, óh ez megörjít. Óh jelenj meg előttem, annak a szent szerelemnek az emlékére, a melylyel körülövezte. Jelenj meg, oldj fel, bocsáss meg!“

S ime, a sir megnyílik, török a kereszt és kilebben az, ki fekszik odaime. Halott- halvány, sápadt az arca, lenge fehér a ru- hája

„Hívtál, én megjelentem. Kértél, én megbocsátok. Ott alant már nincs boszu, nincs atok. Oly csendes, oly nyugodt ott minden. Oh jöjj velem, ott ismét egymás-éi lehetünk! Nem választ el bennünket az em- berek nagyravágyása, a világ itélete.“

A szél oly kísértetiesen sivit a fák között. A szomorufűz titokzatosan zúg-búg.

Csend lesz, egy különös némaság, mi- dőn a félelemtől borzongatott képzelem ezüst- haju tündereket lát a lebegő ködben, midőn a suttogó szellő szelimek sóhájának veli s az öreg fák sötét árnyékaiban mesebeli óriások gonosz szellemét gondolja felismerni.

Másnap a beroskadt, jeltelen sir mel- lett a falu lakói néma ajku ifjut találtak, egy szegény vándor holttestét.

Hallom, hogy legilletékesebb helyen foglalkoznak is városunk szegény-ügyével. Itt lenne az ideje, hogy ez dűlőre jusson s valami más formában adnók azt a segítsé- get, a mit nem csak anyagi de erkölcsi kötelességünk megadni a nyomorúságra ju- tottakkak. Ezért ródott ez a néhány sor: „magunknak magunkert“ is. Ha van igye- kezet, jóakarát: e téren is segíthetünk ma- guakon s nem leszünk e tekintetben hátrabb akárhány, sokkal kisebb községnel, a hol mind a közönséget megmentik attól, hogy egymásnak kellemetlenségeket, alkalmatlan- ságot szereznek akkor, mikor a nyomort enyhíteni, a tehetetlent gyamolítani akarják s teszik is.

Van még „nobis pro nobis“ — arról, — lehet: azokról a szerkesztő úr engedelmével akkor, mikor hely jut a lapjában.

h—th.

H i r e k

— Képviselőnk beszámolója Ország- gyűlési képviselőnk báró Inkey Jozsef, ki mostanában Iharosberenyben tartózkodik, f. hó 31-én d u. 4 órakor a Korona előtti téren tartja beszámolóját városunkban. Képviselőnk a választó polgárok minél tö- megesebb megjelenését kéri s az érdeklődő- ket is szivesen látja maga körül, mert a nagy nyilvánosság ellenőrzése mellett, szem- től-szembe s összes választóinak akar beszámolni az országgyűlés első ciklusáról.

A csurgói beszámoló azonban — mint legilletékesebb helyről értesülünk — **csak az első lépés ahhoz a nagy körúthoz**, melyet képviselőnk most, az aratási es cseplési munkálatok befejezése után akar megkezdeni **választó kerületében**. Nem tartja elégszónak a központban megejtendő beszámolót, mert arra a távoli községekől nem jöhet be mindenki s ezért **képviselőnk maga ke- reszi fel választóit, azok lakásán**.

Mind a 30 községet he fogja járni képviselőnk, hogy a választókat a politikai és gazdasági helyzetéről tájékoztassa. Termé- szetesen a szántás-vetéstől nem akarja el- vonni a földmívelő népet s ezért **csak va- sár- és ünnepnapokon fog kimenni az egyes községekbe**. S bár egy-egy vasárnap 3—4 községet is járhat, képviselőnk a **be- számoló körútra 3—4 hónapot szánt**.

Normális viszonyok között az első pil- lanatra ezt mindenki csak természetesnek találja, mert a képviselőtől, kit az ország- gyűlésbe küld, méltán elvárhatja a választó közönség, hogy a parlament működéséről referáljon.

Nálunk azonban e hír **az újdonság in- gerével hat, mert 17 éven át teljesen el- szoktunk attól, hogy képviselőnk még be- számolóra is érdeme nek tartson bennünket**. Annál nagyobb örömmel keli fogadnunk most a hírt, hogy a régi állapot **csakugyan megszűnt** s nem volt pusztá, üres frazis, hogy **új korszakra virradtunk**.

Távol alunk s eltekintünk mindenféle politikától s csak annak konstatálására zo- rítkozunk, hogy a e fölyt év alatt **szánta- lanszor járt közöttünk képviselőnk**. Részt- vett anketén, gyűlésen, ellatogatott hangver- senyre, kaszinóknba s amugy is többször volt városunkban. Szóval **az érintkezést mindig fenntartotta** kerületével. **Résztvett gazda- sági és kulturális bajainak orvoslásában** s intézményeinket nemcsak erkölcsileg, de **anyagilag is támogatta**.

Most, hogy eljön a **politikai évről** be- számolói megbízónak, örömmel és megnyug- vással fogadjuk. Bizalmunk nemcsak foko- zodik, hanem ragaszkodásuk megszilárdul képviselőnk iránt. S ennek külső kifejezése lesz az az impozáns tömeg, mely a beszá- molóra nemcsak városunkból, hanem az egész kerületből, összegyűl.

Reméljük es elvárjuk, hogy képviselőnk fogadtatása is méltó lesz ahhoz a buz- galomhoz, melyet képviselőnk városunk és az egész járas érdekében kifejtett s min- denha kifejteni fog

— **Társaslakoma.** Báró Inkey József, országgyűlési képviselőnk f. hó 31-én leendő beszámolója alkalmából, vasárnap este 8 órakor társaslakoma lesz a Korona vendéglő nagytermében az összes választópolgárok részvételével. Résztvenni akarók jelentkezzenek Hajjas Józsefnél, mert a teritékek számáról neki tájékozódva kell lennie. Egy teriték ára (4 tal étel egy fél liter borral) 2 kor. 40 filler.

— **Járási értekezlet.** A mint hírlík; járásunk tisztelt főszolgabírója országos képviselőnknek 1902. évi augusztus hó 31-én tartandó beszámolója napjára járási értekezletet szándékozik egybe hívni, a végéből, hogy a „gazdasági munkás- és cselédségpénztár” ügyében alkotott, nálunk azonban megvégre nem hajtott országos törvény végrehajtását eszközölje. E szerint meghivatnának földbirtokosaink, a lelkeszek, tanítók, jegyzők s a községi bírák, valamint mind azok, kik ezen ügy iránt érdeklődnek. És ki ne érdeklődne intelligens ember létére ez iránt? Ma már alig van tisztességes családapa, a kinek élete biztosítva ne volna. Csak a halála és baleset bekövetkezteinek idejére mindegyikünk igyekszik biztosítani. Elérkezett tehát ideje annak, hogy a mezőgazdasági munkások és cselédek családjaik halál s baleset idejére a nyomortól megmentsük és hogy őket ebbeli érdekük személtől tartásra és arra szoktassuk, hogy önmagunknak legyen gondja arra, hogy a kenyérkereső halálával vagy munkaképtelenné váltával segély nélkül nyomorban elhagyottakká ne váljanak. Országos törvényünk végrehajtása nagy áldására volna a mezőgazdasági munkásoknak és cselédeknek. Igen ám, de magától végre nem hajtodik ez a törvény s irott malaszt marad, ha a keleti nép nembanomságával tetlenkedünk. A közvetlenül érdekelttől meg kell értenünk azt, hogy ez a törvény áldást rejt magában, mely annál nagyobb körre terjed ki, minél nagyobb számban veszik azt az érdekelték igénybe. — Első sorban azoknak kell ismerőniük a törvény intézkedéseit, a kik annak végrehajtására vannak hivatva. Azt kerdezzük, valjón nem lehetne ezt az értekezletet országos képviselőnk közreműködésével akként megajteni, hogy az egyes községek a mezőgazdasági munkások s cselédek létszámát s lajstromát magukkal hozzák s hogy ez alkalommal a törvény több rendelkezései kiemelésével a végrehajtás s az egyöntetű eljárás módzatait megállapíttassanak. A kivétel nem a mi dolgunk, de annál inkább kötelességünk a mérvadó egyeneket s köroket arra figyelmeztetni, hogy elvégre *tenni kell* valamit!

— **Táncmulatság.** A csurgói fiatalság f. hó 30-án a Korona vendéglő nagytermében zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti díj nincs. Akik tévedésből nem kapnának meghívót, forduljanak a rendezőséghez, melynek tagjai a Casinóban feltalálhatók.

— **Ófelső születésnapja.** alkalmából a helybeli rkath. templomban ünnepélyes istentisztelet volt, melyen a hivatalos körök és hatóságok teljes számban vettek részt. Az ünnepi funkciót Szijjártó Károly espres-plébános végezte.

— **Értekezlet a longyár ügyében.** A somogy megyei gazdasági egyesületet tudvaleg utasította a földmivelésügyi miniszter, hogy a longyára vonatkozólag lépjen érintkezésbe a zala megyei gazdasági egyesülettel. A somogy megyei gazdasági egyesület ezt meg is tette s hogy az ügy behatóan s főképp a helyi tényezőkkel megbeszéltessek, szeptemberben Csurgóra értekezletet fog összehívni. — Ez mind igen szép dolog, de ezuttal nem válik be az a közmondás: lassan járj, tovább érsz. Mert Nagykanizsa városa már majd két hettel ezelőtt foglalkozott a longyárnak adandó kedvezményekkel. De nemcsak foglalkozott, hanem meg is szavazott *ingyenes tűz hold területet és tíz évi adómentességeket*. Ha meg ehhez a miniszter által megígért, 30000 korona szubvenciót s az adandó állami kedvezményeket hozzáadjuk, olyan kedvezmény-halmaz áll elő, melyet mi aligha nyújthatunk. Nagyön örülnének, ha a következők megcáfolnának bennünket, de ily lanha érdeklődés után ez alig re-

melhető. Amint értesülünk, képviselőnk beszámoló körutja alkalmával agítálni fog a longyár érdekében, ami bizonyára nagyban elősegítene a vajudó ügyet.

— **Színészet.** Kárpáthy György színigazgatónak ujonnan alakított színtársulata végleges intézkedés szerint szeptember 1-én kezdi meg előadásait Csurgón. Az igazgatót — igen helyesen — az készítette a halasztásra, hogy még sokan nincsenek itthon s főképp, hogy 1 én már itt lesznek a diákok is, akik legjobb pártolói Thalia papjainak és papnőinek. A bérletkötéssel megbízott titkár szerdán érkezik ide. Mint karizmatot említtük csak meg, hogy Kunhegyi igazgató szeptember 2-tól kezdve engedélyért folyamodott a főszolgabírói hivatalhoz s bennünket közbenjárásra kér fel. Magától értetődik, hogy Kunhegyi az engedélyt most már nem kapja meg, hisz elég soká tartotta bolonddá városunkat a nyaron. — Ha azonban újból ket szek közt a földre esnénk, az még nagyobb karizmatum volna.

— **Műkedvelői előadás.** A somogyberzencei műkedvelő ifjuság a somogyberzencei önk. tűzoltó egyesület pénztára gyarapítására ma f. hó 24-én Berzencén, a Szarvas vendéglő éttermében műkedvelői színi előadást rendez. Kezdeté este pont 8 órakor. Belépti díj személyjegy 1 kor. 20 fill. családjegy 3 kor. Felfűzetések tekintve a jótékonycélú közönséggel fogadtatnak és hírlaplítség nyugtáztatnak. — Az előadason színe kerül Gécy Istvánnak „A gyimesi vadvirág” című népszínműve, 20 szereplővel, Takacs Lajos rendezése mellett.

— **Képviselő testületi ülés.** Képviselőtestületünk f. hó 23-án d. u. 3 órakor rendkívüli közgyűlést tartott, melyen a Korona mellé épített szálloda építésének befeljesését s mérnöki felülvizsgálását tudomásul vették. Az épületet még július 18-án felülvizsgálta Vámos Ignác, a kaposvári államépítészeti hivatal mérnöke. A néhány jelentéktelennek talált hibát, illetve kiigazítást a vállalkozó 1903. július 18-ig tartozik eszközölni. Az utcai világítási arlejtésnek multkor már közeli eredményét tudomásul vették. Dr. Mayerhofer Lajos körörvosznak 4 heti szabadságot engedélyeztek, mely idő alatt őt Dr. Kovács Henrik fogja helyettesíteni. Egyhangulag elhatározták továbbá, hogy szeptember 19-én Kossuth ünnepet rendez a város. Néhány jelentéktelen illetőségi ügy letárgyalása után az ülés véget ért.

— **A bükkösi akció.** Nemrégiben volt anket városunkban s a mentési akció tárgyában. Minthogy azonban a telepítési kormánybiztos az általánosságban mozgó s inkább doktriner természetű megbeszélést nem tartja elegendőnek, kiszállt a helyszínére s legközelebb Bükkösdön tart e tárgyban értekezletet. Legjobb lett volna mindjárt első ízben belevonni az érdekeltséget, mert hiába, nem lehet csak úgy *de nobis sine nobis!*

— **Kossuth ünnep** tartását tervezzik nálunk is szeptember 19-ére, Kossuth Lajos születésének századik évfordulója alkalmából. Valószínű, hogy Budapestrol néhány tagja lejön az országos ünnepre rendező bizottságnak az itteni ünnepélyre is. — Értesülünk szerint a főgymnasiumban is meg fogja ünnepelni e napot az ifjuság szép ünnepélyvel.

— **Érdekes házasság** hirdetése folyik mostanában anyakönyvi hivatalunknál. A Cölmi osztrak-magyar konzulatus megke-reste ugyanis az igazságügyminisztert hogy egy kötéendő külföldi házasságot hirdessen ki Magyarországon is. Minthogy a válogény csurgói illetőségű és születésű, az igazságügy-miniszter ide küldte le az iratokat kihirdetés végett. A válogény, Brussler G. ula, M. Gladbachban, Poroszországban lakik, de magyar állampolgár, csurgói illetőségű, itt született 1877-ben s itt is lakott születésénél. A meenyasszony Steinhardt Berta, porosz állampolgár, szintén Gladbachi lakos és foglalkozására nézve „costümacherin.” Atyja lómészáros azaz lóhúst mér ki mészárszé-keben.

— **Az új vásárok** ügye kedvező stádiumban van s nemsokára a megvárosuláshoz közeledik. A helypénzszedés bérleje ugyanis írásban kijelentette, hogy ez évben

lemond a felhajtandó lovak és szarvasmarhák után szedendő helypénzről. Így tehát mi akadályai sincs, hogy október első keddjén már megtartassék az első állatfelhajtással kapcsolatos hetivásár, melyen a felhajtandó jószágok után (sertést kivéve) *nem fog helypénz szedelm.*

— **Szent-István-napi idyll.** Gyönyörűség az idő, fölséges meleg van. A tűzoltó banda ropogós tempóban fujja a „pecsi hegyeket” a főtéren, mire megjön a „restelláció” felől a viszhang: „ott lakik a babám.” Ezt már t. i. az alsókiak fujják ott, míg a másik körsmában a szentkirályi tűzoltó-banda aszonygya, hogy „tudom én azt tudom, de mivel a roszam . . . A korona udvaran az ex-Simplicius primás penge-pengepengeti a — nyirettyút, hatalmas tussal zendítve rá, ha a kuglizó kompaniából valaki 1 dobásra 9-et ütött. A vasuton nagy néptömeg hullámzik. A cukrászdák zsufolásig tömve. Az ajtó előtt több a nép, mint odabenn, ahol sok a fagyalt, de keves a hely. Cifra blúzok lütkel le — „habbal” és festetnek be csokoládevaival, ha egy-egy sütemény kiesik a tányerból kapkodás közben. Naplementekor megindul a „mozgó járda” s vacsora után mindenki az „ingyenes” térzenét hallgatja. 10 órakor forgószél támad, megere az eső, dörög, villámlik. Este van, kiki nyugalomba . . . Ez a Szentistvánnap rövid, de velős krónikája.

— **Uj járda** készül az Erzsébet- és Szentai utcában. Az Erzsébet utcát e héten töltötték föl s arkoltak körüli, a járdát pedig a jövő heten rakják le a hazak folytatásától a práterig s a prátertől ki a György-terig, az Erzsébet uton végig. Szóval, haladunk.

— **A csurgói ev. ref. főgimn.** ban a beiratások szept. 1—3 napján lesznek és pedig 1-en az I—II. oszt., 2-án a III—IV. oszt. 3-án az V—VIII oszt. Tandij s más fizetni valók egész evre 60 k. 50 f. köztartásdíj 10 óra ebéd s vacsoraért 124 k. bentlakas 10 óra 100 kor. (már betelt). Mindezen díjak két részletben fizetendők, a beiratáskor és febr. 1-én. Javítóvizsgálatok aug. 31-én reggel 12 8 órakor.

— **A csurgói áll tanítóképző intézet** gyakorlóiskolájában és áll leányiskolában a beiratások f. hó 29-én (pénteken) d. e. 8—12 lesznek. Tandij egész evre 4 k. könyvtár értesítődíj 60 fill. Az ujonnan belépők 2 k. felvételi díjat fizetnek. Az első osztályba lépők az anyakönyvi hivataltól díjmentes születési igazolványt mutatnak föl.

— Magába a tanítóképzőintézetbe a beiratások szept. 1 en d. e. 8—12-én lesznek. Szept. 2. d. e. 9 ó. a tanév ünnepélyes megnyitása. Szept. 3. osztály rendezes. Szept. 4. a rendes előadások kezdete.

— **Uj tankönyvek** Csizmadia Aladár, kaposvári ny. neptanító szerkesztésében megjelent 1) Abc. és olvasó könyv. 2) Reál olvasó könyv. 3) Ismételő iskolások olvasókönyve. Ajánljuk e könyveket az iskolai hatóságok figyelembe. kaphatók szerzőnél Ka posvarott

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

Karlsbad. Köszönöm az ánzixot, a másikat még nem kaptam meg. Különbön is későn jött, a jövő számra marad. Jó mulatást, csak vigyázz magadra Tisztelem őket is. Szervusz.

Baboss László. Megkaptuk, köszönjük, de csak a Kossuth-ünnepi számban fogjuk hozni szept. 21-én. Akkor lesz itt az ünnepély s a jellemrajzot vezető cikkül hozzuk. — Ami a hirdetményt illeti, tévedni tetszik, mert a kiadóba csak mult vasárnap reggel érkezett a postával, előbb tehát fizikai lehetetlenség közölni, mint ma.

Őszi rozsa. Megfelelne számunkra, de igen hosszú. Egyszerre lehetetlen közölni, folytatásokban pedig nem hozhatjuk most, midőn fontos és aktuális dolgoknak kell helyet adnunk s azonkívül bővelkedünk szépirodalmi dolgokban. Később szívesen közöljük, de időt nem mondhatunk. Ha kívánja, kivételesen visszaadjuk kéziratát.

Szomorúfüz. Nem lett megtartva tán 17-én és ma lesz? Kerjük legkésőbb keddig. — Még mindig tart a hosszú pihenő? Üdvözet!

Varietas delectat. Közölni fogjuk ily című tárcáját, de olvasóink szempontjából mi is követjük a varietas delectat elvét. Kís türelmet kérünk.

Budapest VII. Intézkedtünk. Az epigrammák „majdnem” megjelentek ma. Már ki voltak t. i. szedve, de anyaghalmaz miatt nem illeszthettük a mai számba. Azért csak folytassa ám.

Hirdetések.

2755 szám. tkv. 902.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Gerber M. csurgói cég végrehaltatónak Balog Imréné Füttő Ika ismert és ismeretlen örökösei végrehajtást szenvedő elleni 274 kor. 84 fill. tőkekövetelés s jár iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. jbiróság területén levő a gyékényes Zákányi 28 sztjkben A † 34 hrsz. (ház 10 sz. a. udvarral és kerttel) ingatlanból Balog Imréné Füttő Ika B. rdsz. 1/2 rész illetőségére, egyuttal azonban a végrehajtási törv. 156 §-a alapján Balog Imréné társtulajdonos illetőségére és vagyis az egész ingatlanra 1000 kban ezennel megállapított kikiállítási árban és pedig az ezen ingatlan felére Ozv. Poszegovics Józsefné javára kebelezett özvegyi jog érintése nélkül továbbá Balog Imréné Füttő Ika-nak a gyékényesi 1765 sztjkben A † 312 hrsz (szőlő szántó rét a kapolnai hegyen) ingatlanból B. 2 rdsz. 1/2 rész illetőségére 1564 koronában megállapított kikiállítási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi szept. hó 11 napján d. e. 9. orakor**

Zákány község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiállítási áron alul eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 000 vagyis 100 k 156 k 40 f. készpénzben, vagy az 1881 60 tc. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333 I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 60 tc. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón 1902 június hó 16-án a kir. jbiróság tkv hatóság

PRETTENHOFFER kir. albiró

1709 sz. tkv. 1902.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kren Teréz végrehaltatónak Vármos János és Horváth Katalin végrehajtást szenvedő elleni 200 korona tőkekövetelés s jár iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. jbiróság területén levő vajtást nevezettek nevén álló s a csurgói 928 sztjkben A † 7946 hsz. (szőlő az öreghegyen) ingatlanra 168 kban a csurgói 1019 sztjkben A l 1—2 sor. 175d 1 (az 57/a népsorszámu ház fele) a 175d hsz. (kert a beltelekben) ingatlanokból álló telki birtokra 612 kban. Végül a csurgói 1081 sztjkben A † 794a hsz (szőlő az öreghegyben) ingatlanra 168 kban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanokra

1902 évi szeptember hó 9-ik napján d. e. 9 órája

tkvi hatóság hiv. helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiállítási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 000-át vagyis 16 k 80 ft. 61 k. 20 ft. 16 80 ft készpénzben vagy az 1881: 60. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881: november 1-én 3333. I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgó 1902. évi április 14-én.

A kir. jbg, tkvi, hatóság.

CSILLAG
kir. albiró.

1893 sz. tkv. 902.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbg mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy Szabó Anna férj. Agoston Józsefné végrehaltatónak Szabó Józsefné Horváth Katalin végrehajtást szenvedő elleni 50 korona tőkekövetelés s jár iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. jbiróság területén lévő Miháld Községben fekvő a Miháldi 316 sztjkben Szabóné Horváth Katalin neveu álló A † 1152 hsz. (szőlő a gradiskai dülőben) a felvett ingatlanra 852 kor. ezennel megállapított kikiállítási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi augusztus hó 29 napján d. e. 9. orakor**

Miháld község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiállítási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 000-át vagyis 85 kor. 20 fillért készpénzben, vagy az 1881: 60 tc 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov 1-én 3333. I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni; avagy az 1881. 60 tc. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Csurgó 1902 év május 1-en.

A kir. jbg. tkvi. hatóság.

PRETTENHOFFER
kir. albiró.

183 szám. v. 1902.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tc. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. járásbiróság által 1900 V. 3564 számú végzésével Csurgói takerékpénztár hajtató javára Skopál

Elek inkei lakos ellen 450 kor. tőkeköv. és jár. erejéig elrendelt kielégítési vajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 1124 koronára becsült 2 kazalban 200 kereszt rozs szalmával 15 koci széna, 8 kereszt zab szalmával, és három vastengelyes kocsi álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak

Mely árverésnek a csurgói kir. jbiróság 1902. V. 3565 számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis inken leendő eszközlésére

1902 évi szeptember hó 2 napján délelőtt 9 órája

határidőül kitűzetik, és ehhez a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX t. c. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is eladatni fognak

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások le és felül foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. év. LX. t. c. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csurgón 1902 évi aug. hó 18-án

KERKÁPOLYI ISTVÁN
kir bir, végrehajtó.

528. 1902, végrh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1811 évi LX t. c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi hogy a körmendi kir. járásbiró 1902 évi 301 számú végzése következtében ügyvéd által képviselt Babos István javára Kaufman I. S. ellen 202 kor- 30 fill. s jár erejéig 1902 évi július hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 35400 kor fillerre becsült következő ingóságok u. m.: botgyárfelszerelés, anyag, gépek, tűzifa és csementlapok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csurgói kir. jbiróság 1902 évi V. 3012 számú végzése folytán 202 kor. 30 fill. tőkekövetelés, ennek 1902 évi ápril. hó 4 napjától járó 5% kamatai 1/3% váltó díj és eddig összesen 65 kor 53 fillben bíróilag már megállapított költségek erejéig Berzenczén leendő eszközlésére **1902 évi aug. hó 30 napjának d. u 2 órája.**

határidőül kitűzetik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX t. c. 107. és 108, §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is eladatni fognak

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t. c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csurgón 1902. évi aug. hó 14-én.

Fonyó István kir. bir végrehajtó.
1902.

Nyomatott Vágó Gyula könyvnyomdájában Csurgón